

Салустій направи утвърдителенъ знакъ, и заведе Арбака въ една стая, дѣто бѣхъ стражи двама задрѣмали слугы; отвори хъ са вратата и по желаніето на Арбака Салустій го остави самъ съ Главка.

Единъ изъясно направенъ свѣтликъ отъ обыкновенный въ онъзи епоха свѣташе срѣщо тѣсныя одѣръ. Свѣтлината падаше право на лицето на аеинянина, и самъ Арбакъ са нажели като видѣ пзмѣненото му лице; прѣкрасныйтъ и животныйтъ му цвѣтъ бѣ са изгубилъ, ланитытъ му бѣхъ блѣдны и устнытъ прибѣбли и трепещущи еще, толкози силна е была борбата между ума и безуміето, между живота и смъртъта. Младостъта на Главка, и тѣлсната му сила надвихъ дѣйствието на либичето, но онъзи росность на кръвта и на душата, балзамтъ на жизненнытъ силы, живостьта и веселостъта бѣхъ изчезнѣли вече съвършено.

Египтянинътъ сѣдиж небрѣжно до одѣра, когато Главкъ бѣ са възлегнѣлъ мълчливъ и безъ да осѣти присѣтствието му. Най подиръ слѣдъ нѣколко мълчене Арбакъ му рече:

— Главке, бѣхмы нѣкога неприятели. Идъ сега въ тъмнината на ноцъта твой пріятель и спаситель може бы.

Като конь както са оплашва при внезапната срѣща съ тигра тѣй подскочи Главкъ на одѣра си като чу нечаяното възклицаніе, ненадѣйното присѣтствие на непримиримый си врагъ; той са оплаши, стреснѣ и смая. Очитѣ имъ са срѣшнѣхъ, и нито египтянинътъ нито аеинянтъ можихъ изведнажъ да си отвържатъ лицата; и лицето на Главка са причерви и прибѣлѣ едно слѣдъ друго, а Арбаковото мѣдноцвѣтно лице ставъ поблѣдаво еще, най-подиръ Главкъ като въздѣхнѣ дълбоко и си потры челото съ рѣка извика,

— Сънувамъ ли или съмъ буденъ?

— Не, Главкъ, буденъ си. Заклевамъ са въ десната си рѣка и въ бацинытъ си кости, дошьлѣ съмъ съ намѣреніе да та спасѣ, слушай ма. Азъ знаѣ ты какво направи, но знаѣ и едно обстоятелство за твое оправданіе което ты не знаешъ. Ты извърши убійство, да, светотатственно убійство; не са чумери, не са смутявай, азъ самъ бѣхъ очевидецъ свидѣтель на престѣпленіето ти, но могъ да та спасѣ; азъ имамъ въ рѣцѣ необоримы доказателства че ты въ него случай бѣ лишенъ отъ ума си, че ты бѣше не въ състояніе да мыслишъ и да дѣйствувашъ свободно, но ако искашъ да та спасѣ, необходимо е да припознашъ престѣпленіето си. Подпиши само този папиръ, и объеви саморжчно че ты си убилъ Апи-